

דף ב' ע"א

במשנה: המביא גט.

בש"ט גבורים (על המרדכי) הביא בשם רבי אברהם מאוסטריקייאה, שפירש על פי מה שמובא בירושלמי, אבן אחת יש בכרכי הים וגטא שמה, ומגרשת כל חברותיה.

בשערי לימוד כתב, האות ג' באה בין האותיות ב-ד, והאות ט' באה בין האותיות ח-י, נמצא אותיות 'גט' מפרידות וכורתות את תיבת 'ביחד'.

★★

כתבו בתוספות, 'ומה שנוהגים לכתוב י"ב שורות בגט, אומר רבנו תם, משום דגט גימטריא י"ב, ור"י שמע בשם רב האי גאון ובשם רבינו סעדיה, משום דכתיב ספר כריתות כשיעור י"ב שיטין המפסיקין בין ארבעה חומשי ספר תורה'.

מצינו לכך מספר טעמים נוספים. בסמ"ג (עשה נ) מפרש, דמובא במדרש (בראשית רבה כד, ז) על הפסוק (בראשית ה, א), 'זה ספר תולדות אדם' - מלמד שאפילו סרגול הספר למד אדם הראשון, דהיינו שירטוט, וגט קרוי ספר, ומנין 'זה' הוא י"ב, ולכן נהגו לכתוב י"ב שורות בגט.

ידועים דברי הגר"א בספר דברי אליהו על מקור השם 'גט', דאכן כתבו בתוספות (ד"ה המביא), דבגט יש י"ב שורות, ברם לא די בזה, דמחמת כן היה ניתן לקרוא גם 'חד' או 'זה', אלא היינו משום שלא מצינו בכל התורה שאותיות 'ג-ט' סמוכים זה לזה, ולכן בחרו דוקא בזה שזה מוכיח על פירווד, כעין זה כתב גם בקהלות יעקב (לשון חכמים, ג).

ואולם בטעמא דקרא (כי תצא) הקשה, שגם אותיות 'גק' 'זק' 'סץ' לא מצא שנשמכו זה לזה בתורה, והיה ניתן לקרוא לזה 'זק'.

ותירין, דמכל מקום 'גט' הם האותיות הראשונות שלא נשמכו. אמנם לפי מה שכתב הגר"א ניחא גם כן, שרצו לבחור שם שירומז גם כן מנין י"ב השורות שיש בגט, ואם כן בשם 'גט' יש את שניהם, גם הוכחה על פירווד, וגם מנין י"ב, ואת זה אין בשאר השמות.